

380L0068

26.1.80

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 20/43

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 17 päivänä joulukuuta 1979,

pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta

(80/68/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

tarvitaan kiireellisiä toimia yhteisön pohjavesien suojelemiseksi pilaantumiselta, etenkin sellaiselta, jota aiheuttavat tietyt myrkylliset, pysyvät ja biokertyvät aineet,

Euroopan yhteisöjen toimintaohjelmassa ympäristöalan toimenpiteiksi vuodelta 1973⁽⁴⁾, jota on täydennetty vuoden 1977 ohjelmalla⁽⁵⁾, on määräyksiä toimenpiteistä pohjaveden suojelemiseksi tietyiltä pilaavilta aineilta,tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY⁽⁶⁾ 4 artiklassa säädetään pohjavettä koskevan erityisdirektiivin täytäntöönpanosta,

eroavuudet jäsenvaltioissa jo sovellettavien tai valmisteilla olevien, tiettyjen vaarallisten aineiden pohjaveteen päästämistä koskevien säännösten välillä voivat johtaa erilaisten kilpailun edellytysten muodostumiseen ja siten vaikuttaa

suoraan yhteismarkkinoiden toimintaan; sen vuoksi on tarpeen lähentää tämän alan lainsäädäntöä perustamissopimuksen 100 artiklassa määrättyllä tavalla,

vaikuttaa tarpeelliselta liittää tähän lainsäädännön lähentämiseen yhteisön toimenpiteitä ympäristön suojelun ja elämisen laadun kehittämisen alalla; tätä varten olisi annettava eräitä erityissäännöksiä; tätä varten tarvittavia valtuuksia ei ole annettu perustamissopimuksessa, siksi on sovellettava perustamissopimuksen 235 artiklaa,

tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä tiettyjen erillään olevien asumusten kotitalousjätevedet ja päästöt, jotka sisältävät luettelon I tai II aineita hyvin pieninä määrinä ja pitoisuuksina, koska pilaantumisvaara on vähäinen ja tällaisten jätevesien päästöjen tarkkailu vaikeaa; myös radioaktiivisia aineita sisältävien aineiden päästöt, joita yhteisössä säädellään erikseen, olisi jätettävä tämän soveltamisalan ulkopuolelle,

pohjaveden tehokkaaksi suojelemiseksi yhteisössä on tarpeen estää luettelon I aineiden päästöt ja rajoittaa luettelon II aineiden päästöjä,

olisi erotettava toisistaan pohjaveteen tapahtuvien vaarallisten aineiden päästöt ja toimet, joiden seurauksena voidaan epäillä olevan näiden aineiden epäsuoria päästöjä,

lukuun ottamatta ilman muuta kiellettyjä luettelon I aineiden suoria päästöjä, kaikki päästöt on saatettava lupajärjestelmän alaisiksi; tällainen lupa voidaan antaa vain kun vastaanottoympäristö on tutkittu,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 37, 14.2.1978, s. 3⁽²⁾ EYVL N:o C 296, 11.12.1978, s. 35⁽³⁾ EYVL N:o C 283, 27.11.1978, s. 39⁽⁴⁾ EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 3⁽⁵⁾ EYVL N:o C 139, 13.6.1977, s. 3⁽⁶⁾ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23

olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa niistä säännöksistä, joilla kielletään luettelon I aineiden päästäminen pohjaveteen, kun vastaanottoympäristö on tutkittu ja on annettu ennakkolupa sillä edellytyksellä, että päästö kohdistuu pohjaveteen, joka on pysyvästi sopimaton kaikkein muuhun käyttöön, etenkin kotitalous- tai maataloustarkoituksiin,

yleisiksi vesivaroiksi tarkoitettujen pohjavesien keinotekoisista imeyttämistä tulisi säädellä erityissäännöksiin,

jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava luvissa asetettujen ehtojen noudattamista ja päästöjen vaikutusta pohjaveteen,

olisi pidettävä tiedostoa luvista päästää pohjaveteen luettelon I aineita ja luvista päästää suoraan pohjaveteen luettelon II aineita sekä tiedostoa pohjavesien hoitamiseksi suoritettaviin keinotekoisin imeytyksiin myönnettyistä luvista, ja

jos Helleenien tasavallasta tulee Euroopan talousyhteisön jäsen 1 päivänä tammikuuta 1981 Helleenien tasavallan liittymisehtoja ja perustamissopimusten muutoksiin liittyviä ehtoja koskevan sopimuksen mukaisesti, olisi tarpeellista, että jäsenvaltioille annettua aikaa, jonka kuluessa niiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, pidennetään tuon valtion osalta kahdesta neljään vuoteen, ottaen huomioon tuon valtion teknisen ja hallinnollisen rakenteen riittämättömyys,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on estää pohjavesien pilaaminen liitteen luettelon I tai II aineryhmiin kuuluvilla aineilla, jäljempänä "luettelon I tai II aineet", ja mahdollisimman hyvin tarkastaa tai poistaa jo tapahtuneen pilaantumisen seuraukset.

2. Tässä direktiivissä:

a) "pohjavedellä" tarkoitetaan kaikkea vettä, joka on maan pinnan alla kyllästysvyöhykkeessä ja suorassa yhteydessä pintamaahan tai syvempiin maakerroksiin;

b) "suoralla päästöllä" tarkoitetaan luettelon I tai II aineiden päästämistä pohjaveteen ilman suodattamista pintamaan tai syvempien maakerrosten läpi;

c) "epäsuoralla päästöllä" tarkoitetaan luettelon I tai II aineiden päästämistä pohjaveteen pintamaan tai syvempien maakerrosten läpi tapahtuvan suodattumisen jälkeen;

d) "pilaantumisella" tarkoitetaan ihmisten aiheuttamaa suoraan tai epäsuorasti pohjaveteen tapahtuvaa aineen tai energian päästöä, jonka seurauksena ihmisten terveydelle tai vesivaroille aiheutuu vaaraa, eläviä olioita ja veden ekosysteemiä vahingoitetaan tai haitataan veden muuta luvallista käyttöä.

2 artikla

Tämä direktiivi ei koske:

a) kotitalousjäteveden päästöjä, jotka ovat peräisin viemärijärjestelmään kuulumattomista erillisistä asumuksista, jotka sijaitsevat ihmisten käyttöön tulevan vedenottoa varten suojeltujen alueiden ulkopuolella;

b) päästöjä, joiden asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut sisältävän niin pieniä määriä tai pitoisuuksia luettelon I tai II aineita, että se ei nyt tai vastaisuudessa aiheuta vastaanottavan pohjaveden laadun heikkenemisen vaaraa;

c) radioaktiivisia aineita sisältävien aineiden päästöjä.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet:

a) estääkseen luettelon I aineiden pohjaveteen joutumisen;

b) rajoittaakseen luettelon II aineiden pohjaveteen joutumista, jotta vältytään näiden aineiden aiheuttamalta pohjaveden pilaantumiselta.

4 artikla

1. Täyttääkseen 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettun velvoitteen jäsenvaltioiden on:

— kiellettävä kaikki luettelon I aineiden suorat päästöt;

- saatettava ennakkotutkimuksen alaiseksi huolehtiminen näistä aineista tai näiden aineiden huolehtimistarkoituksessa suoritettu kaatopaikalle vienti, jonka voidaan epäillä johtavan epäsuoraan päästöön. Tutkimuksen perusteella jäsenvaltioiden on kiellettävä tällainen toiminta tai myönnettävä lupa edellyttäen, että kaikkia teknisiä varotoimia, jotka ovat tarpeen tällaisen päästön ehkäisemiseksi, noudatetaan;
- toteutettava tarpeelliseksi katsomansa aiheelliset toimenpiteet estääkseen kaikki luettelon I aineiden epäsuorat päästöt, jotka aiheutuvat muista kuin toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuista maan päällä tai alla tapahtuvista toimenpiteistä. Niiden on ilmoitettava tällaisista toimenpiteistä komissiolle, joka näiden tietojen perusteella voi tehdä neuvostolle ehdotuksia tämän direktiivin muuttamisesta.

2. Jos ennakkotutkimus kuitenkin osoittaa pohjaveden, johon luettelon I aineiden päästöä suunnitellaan, olevan pysyvästi sopimatonta muuhun käyttöön, erityisesti kotitalous- tai maatalouskäyttöön, jäsenvaltiot voivat sallia näiden aineiden päästön edellyttäen, että aineet eivät ole esteenä maaperän aineiden hyödyntämiselle.

Lupa voidaan myöntää vain, jos on otettu huomioon kaikki tekniset varotoimet sen varmistamiseksi, että nämä aineet eivät voi päästä muihin vesijärjestelmiin tai vahingoittaa muita ekosysteemejä.

3. Jäsenvaltiot voivat ennakkotarkastuksen jälkeen sallia päästöt, jotka aiheutuvat geotermisiin tarkoituksiin käytetyn veden, kaivoksista ja louhoksista pumpatun veden tai rakennustöitä varten pumpatun veden imeytyksestä takaisin samaan pohjavesiesiintymään.

5 artikla

1. Täyttääkseen 3 artiklan b alakohdassa tarkoitetun veloitteen jäsenvaltioiden on saatettava ennakkotarkastuksen alaisiksi:

- kaikki luettelon II aineiden suorat päästöt tällaisten päästöjen rajoittamiseksi;
- huolehtiminen näistä aineista tai näiden aineiden huolehtimistarkoituksessa suoritettu kaatopaikalle vienti, jonka voidaan epäillä johtavan epäsuoraan päästöön.

Tuon tutkimuksen perusteella jäsenvaltiot voivat myöntää luvan sillä edellytyksellä, että noudatetaan kaikkia teknisiä varotoimia, jotka ovat tarpeen näiden aineiden aiheuttaman pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi.

2. Lisäksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliseksi katsomansa aiheelliset toimenpiteet, joilla rajoitetaan

kaikkia luettelon II aineiden epäsuoria päästöjä, jotka aiheutuvat muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista maan päällä tai alla tapahtuvista toimenpiteistä.

6 artikla

Sen estämättä, mitä 4 ja 5 artiklassa säädetään, on pohjavesien hoitamiseksi tehtäviä keinotekoisia imeytyksiä varten oltava jäsenvaltioiden myöntämä tapauskohtainen erityislupa. Tällainen lupa myönnetään vain, jos pohjaveden pilaantumisvaaraa ei ole.

7 artikla

Ennakkotutkimukset, joita tarkoitetaan 4 ja 5 artiklassa, sisältävät kyseisen alueen hydrogeologisten olojen, pintamaan ja syvempien maakerrosten mahdollisten puhdistavien ominaisuuksien ja päästöstä pohjaveden laadulle aiheutuvan pilaantumisen ja muuttumisvaaran tutkimuksen, ja niissä on todettava, onko aineiden päästäminen pohjaveteen ympäristön kannalta tyydyttävä ratkaisu.

8 artikla

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja lupia ennen kuin on varmistettu, että pohjavettä ja etenkin sen laatua tarkkailaan vaaditulla tavalla.

9 artikla

Jos suora päästö sallitaan 4 artiklan 2 ja 3 kohdan tai 5 artiklan mukaisesti, tai jos 5 artiklan mukaisesti sallitaan sellainen jätevedestä huolehtiminen, joka väistämättä johtaa epäsuoraan päästöön, on luvassa eriteltävä erityisesti:

- päästöpaikka;
- päästötap;
- välttämättömät varotoimet, kiinnittäen erityistä huomiota jätevesissä olevien aineiden ominaisuuksiin ja pitoisuuksiin, vastaanottavan ympäristön ominaisuuksiin sekä erityisesti juotavaksi, kuumalähde-käyttöön ja kivennäisvedeksi tulevien vesien valuma-alueiden läheisyyteen;
- suurin sallitun aineen määrä jätevedessä erikseen määritellyn, yhden tai useamman, ajanjakson aikana ja asianmukaiset näiden aineiden pitoisuuksia koskevat vaatimukset;
- järjestelyt pohjaveteen johdettujen jätevesien valvomiseksi;
- tarvittaessa toimenpiteet pohjaveden ja etenkin sen laadun valvomiseksi.

10 artikla

Jos 4 ja 5 artiklan mukaisesti sallitaan sellainen huolehtiminen tai jätteen huolehtimiseksi suoritettu kaatopaikalle vieminen, jonka voidaan epäillä johtavan epäsuoraan päästöön, on luvassa erityisesti määriteltävä:

- paikka tai kaatopaikka, jolle tällaisia jätteitä vietään;
- jätteistä huolehtimisessa tai niiden kaatopaikalle sijoittamisessa käytetyt menetelmät;
- välttämättömät varotoimet, kiinnittäen erityistä huomiota kaatopaikalle jätettävässä tai poistettavassa aineksessa olevien aineiden laatuun ja pitoisuuteen, vastaanottavan ympäristön ominaisuuksiin ja erityisesti juotavaksi, kuumalähde-käyttöön ja kivennäisvedeksi tulevien vesien valuma-alueiden läheisyyteen;
- suurin yhden tai useamman määritellyn ajanjakson aikana sallittu kaatopaikalle vietävän tai poistettavan luettelon I tai II aineita sisältävän aineksen ja mikäli mahdollista itse näiden aineiden määrä ja asianmukaiset vaatimukset näiden aineiden pitoisuuksien suhteen;
- edellä 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toteutettavat tekniset varotoimet, joilla estetään luettelon I aineiden päästöt pohjavesiin ja luettelon II aineiden aiheuttama tällaisten vesien pilaantuminen;
- tarvittaessa pohjaveden ja etenkin sen laadun valvontatoimenpiteet.

11 artikla

Luvat, joita tarkoitetaan 4 ja 5 artiklassa, myönnetään vain rajoitetuksi ajaksi, ja ne tutkitaan vähintään joka neljäs vuosi. Ne voidaan uusia, muuttaa tai peruuttaa.

12 artikla

1. Lupa on evättävä, jos 4 ja 5 artiklassa tarkoitettun luvan hakija ilmoittaa, ettei hän voi noudattaa määrättyjä ehtoja, tai jos tämä on kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen mielestä ilmeistä.
2. Jos luvassa määrättyjä ehtoja ei täytetä, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että nämä ehdot täytetään; tarvittaessa viranomaisen on peruutettava lupa.

13 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on valvottava luvassa määrättyjen ehtojen noudattamista ja päästöjen vaikutuksia pohjaveteen.

14 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää sellaisia luettelon I ja II aineiden päästöjä varten, joita tapahtuu tämän direktiivin tiedoksiantohetkellä, korkeintaan neljän vuoden määräajan 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten tai määräysten voimaantulosta, jonka päätyttyä kyseisten päästöjen on oltava tämän direktiivin säännösten mukaisia.

15 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä tiedostoa 4 artiklassa tarkoitetuista luettelon I aineiden päästöjä varten myönnettyistä luvista, 5 artiklassa tarkoitetuista luettelon II aineiden suoria päästöjä varten myönnettyistä luvista ja 6 artiklassa tarkoitetuista luvista.

16 artikla

1. Tämän direktiivin toteuttamista varten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä tapauskohtaisesti kaikki tarpeelliset tiedot ja erityisesti:

- a) tulokset 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista ennakkotutkimuksista;
- b) yksityiskohtaiset tiedot myönnettyistä luvista;
- c) suoritettujen valvonta- ja tarkastustoimien tulokset;
- d) tiedot edellä 15 artiklassa tarkoitettujen tiedostojen sisällöstä.

2. Tietoja, jotka on saatu sovellettaessa tätä artiklaa, saa käyttää vain siihen tarkoitukseen, johon ne on pyydetty.

3. Komissio, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, niiden virkamiehet ja muut toimihenkilöt eivät saa paljastaa mitään tämän direktiivin mukaisesti saamia tietoja, joita koskee salassapitovelvollisuus.

4. Edellä 2 ja 3 kohdan säännöksillä ei estetä yleisten tietojen tai katsausten julkaisemista, jos ne eivät sisällä tiettyä yritystä tai yritysten muodostamaa yhteenliittymää koskevia tietoja.

17 artikla

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, joka aikoo antaa luvan sellaisille päästöille, jotka joutuvat maiden rajat ylittävään pohjaveteen, on ilmoitettava siitä asianomaisille jäsenvaltioille ennen luvan myöntämistä. Asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä ja ennen luvan myöntämistä on järjestettävä neuvottelut, joihin komissio voi osallistua.

18 artikla

Tämän direktiivin mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät missään tapauksessa saa suoraan tai epäsuorasti johtaa 1 artiklassa tarkoitettujen vesien pilaantumiseen.

19 artikla

Yksi tai useampi jäsenvaltio voi tarpeen mukaan yksin tai yhdessä muiden kanssa toteuttaa tässä direktiivissä säädettyjä tiukempia toimenpiteitä.

20 artikla

Neuvosto komission ehdotuksesta tarkastaa luettelon I ja II ja tarvittaessa täydentää niitä saadun kokemuksen perusteella siirtämällä tiettyjä aineita tarpeen mukaan luettelosta II luetteloon I.

21 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Helleenien tasavallan osalta tätä aikaa pidennetään kuitenkin neljään vuoteen edellyttäen, että se liittyy jäseneksi 1 päivänä tammikuuta 1981.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltion pantua täytäntöön 1 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet eivät direktiivin 76/464/ETY pohjavettä koskevat säännökset ole enää voimassa tuon jäsenvaltion osalta.

22 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 1979.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. BARRETT

LIITE

Luettelo I aineiden luokista ja ryhmistä

Ne yksittäiset aineet, jotka kuuluvat jäljempänä numeroituihin aineryhmiin sisältyvät luetteloon I, lukuun ottamatta niitä, joita pidetään luetteloon I kuulumattomina niiden alhaisen myrkyllisyys-, pysyvyys- ja kertyvyysriskin vuoksi:

Aineet, jotka myrkyllisyyden, pysyvyyden ja kertyvyyden perusteella sopivat luetteloon II, luokitellaan luetteloon II.

1. Organohalogeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä.
2. Orgaaniset fosforyhdisteet.
3. Orgaaniset tinayhdisteet.
4. Aineet, joilla on karsinogeenisia, mutageenisia tai teratogeenisiä ominaisuuksia vesiympäristössä tai sen välityksellä⁽¹⁾.
5. Elohopea ja sen yhdisteet.
6. Kadmium ja sen yhdisteet.
7. Mineraaliöljyt ja hiilivedyt.
8. Syanidit.

Luettelo II aineiden luokista ja ryhmistä

Jäljempänä lueteltuihin aineryhmiin kuuluvat yksittäiset aineet ja aineluokat, joilla voi olla haitallisia vaikutuksia pohjaveteen, sisältyvät luetteloon II.

1. Seuraavat metallidit ja metallit ja niiden yhdisteet:

1. Sinkki	11. Tina
2. Kupari	12. Barium
3. Nikkeli	13. Beryllium
4. Kromi	14. Boori
5. Lyijy	15. Uraani
6. Seleen	16. Vanadiini
7. Arseeni	17. Koboltti
8. Antimoni	18. Tallium
9. Molybdeeni	19. Telluuri
10. Titaani	20. Hopea
2. Torjunta-aineet ja niiden johdannaiset, jotka eivät sisälly luetteloon I.
3. Aineet, joilla on haitallinen vaikutus pohjaveden makuun tai hajuun, ja yhdisteet, jotka mahdollisesti vedessä muodostavat tällaisia aineita ja tekevät sen ihmisten käyttöön sopimattomaksi.
4. Myrkylliset tai pysyvät orgaaniset silikonyhdisteet ja aineet, jotka vedessä mahdollisesti muodostavat tällaisia yhdisteitä, pois lukien ne, jotka ovat biologisesti vaarattomia tai muuttuvat vedessä nopeasti vaarattomiksi.
5. Fosforin epäorgaaniset yhdisteet sekä alkuainefosfori.
6. Fluoridit
7. Ammoniakki, nitriitit.

⁽¹⁾ Jos jotkut luettelon II aineista ovat karsinogeenisia, mutageenisia tai teratogeenisia, ne sisällytetään tämän luettelon 4 luokkaan.